

[Alsing Andersen.]

udryddet. Det er den moderne Form for Socialistforskrækkelse, der toner frem; Marxismen skal udryddes.

Jeg vil gerne anmode de ærede konservative Medlemmer om at se et Øjeblik paa, hvordan det er gaaet med Hensyn til Krisens Afskaffelse, hvor man har undertrykt Fagforeningerne, har afskaffet Demokratiet, som der jo i det konservative Parti ogsaa er Røster for at afskaffe, og har gennemført det, der kaldes Marxismens Udryddelse. Den har været udryddet i Italien i 12 Aar, i Tyskland nu et Par Aar, og i nogle andre Lande, hvor den ikke har betydet saa forfærdelig meget. Hvorledes er det gaaet med Bekæmpelsen af Krisen dér? Det er gaaet saadan, at den økonomiske Krise som et Resultat netop af det herskende økonomiske kapitalistiske System er gaaet sin Gang som en Dampromle over Befolkningerne i disse Lande uden Hensyn til, at Fagforeningerne var udryddet, og at Marxismen var undertrykt, saa det har vist sig at være en meget daarlig Kriseforanstaltning. Og det er saamænd ingen Tilfældighed — det kan det være rigtigt at gøre opmærksom paa —, at netop Danmark og Sverige, hvor vi har saa udprægede demokratiske Forhold, og hvor der er demokratiske Regeringer med Socialdemokratiet som den største Indflydelse i disse Regeringer, er de to Lande, som, kan man vel næsten sige, er kommet lempeligst igennem denne Krise. Jeg understreger dette, for det er ingen Tilfældighed. En Sammenligning mellem Forholdene her og i de Lande, hvor man har søgt at gennemføre Kriseforanstaltninger ved Marxismens Udryddelse, falder ikke ud til Fordel for det System og den Oprydning, som der tales om fra konservativ Side.

Det har været Modetale, at Demokratiet var ved at spille Fallit, at Parlamentarismen var ved at spille Fallit, og at altsaa ogsaa Marxismen og Socialismen var ved at spille Fallit. Se, Forholdenes Udvikling i Diktaturernes Lande, hvor man altsaa har søgt at rette op ved at undertrykke Marxisme og Fagforeninger og Demokrati, lader formode, at den Tid ikke er fjern, da disse Slagord om Parlamentarismens og Demokratiets Fallit er forældede og den Time ikke saa forfærdelig langt borte, da det bliver Diktaturernes Krise, der staaar paa Dagsordenen, netop fordi den økonomiske Krise slog igennem over for Befolkningerne i Diktaturlandene i langt højere Grad end i Demokratiets Lande. Saa vil det gaa op for Befolkningerne baade her og der, at den virkelige Kriseforanstaltning er ikke Be-

kæmpelsen af Demokrati og Socialdemokrati, men Bekæmpelse af det økonomiske System, som Venstre og Konservative hidtil har staaet som de varmeste Talsmænd for. Og derfor siger jeg til Venstre og til de Konservative, at skal vi kæmpe Kampen paa dette Grundlag, vil de Konservative tage Kampen op imod os ved at køre Landet rundt med Slagordet: Mod Marxismen, og fikse det gamle Fugleskræmsel, Socialistforskrækkelse, op, saa skal de være hjertelig velkommen. De vil erfare, at de er tabt bag af Tidens Vogn, hvis de tror at kunne indhente den politiske Udvikling ved en saadan Agitation imod os.

Brorsen: I Anledning af den Tale, jeg paa mit Partis Vegne holdt for en Tid siden her ved Finanslovsforslagets første Behandling, er der baade af Ministre og af de andre Partiers Ordførere fremsat Udtalelser over for mig, som jeg skal give et Svar paa. Men forinden jeg gaar ind paa disse Betragtninger, vil jeg gerne begynde med at fremsætte en Udtalelse, som senere kan give Anledning til, at den højtærede Trafikminister kan komme op paa Talerstolen og give Forklaring om et bestemt Forhold. Se, alt skal jo gaa meget hurtigt i vore Tider, det ved vi alle, og vi ved ogsaa, hvad der forberedes for Statsbanernes Vedkommende, at vi inden ret længe, i Løbet af faa Maaneder, skal have Lyntog. De, der bor ude i Landets fjerne Egne, og for øvrigt naturligvis alle, er interesserede i, at man kommer nogenlunde hurtigt af Sted, men det, som det alligevel til syvende og sidst kommer an paa, er dog Sikkerheden. Hele dette Spørgsmaal drøttes adskillige Steder, man drøfter, hvorvidt Baneunderlaget er af en saadan Beskaffenhed, at det kan tage imod de Tog, der skal køre med dobbelt saa stor Fart som den, hvormed Togene kører i Øjeblikket. Jeg tror, at det kunde have sin Betydning, om Trafikministeren fra denne Talerstol — vi taler jo om saa mange Ting ved Finanslovsforslagets første Behandling — vilde fremsætte en Udtalelse til Beroligelse for de Gemytter, der er noget ængstelige ved Tanken om, at Lyntogene skal føres igennem Landet fra Øst til Vest paa 4½ Time.

Den Finanslovdebat, her er ført, adskiller sig ikke saa forfærdelig meget fra tidligere Finanslovdebatter. En Række forskellige Emner er behandlet, og naturligvis er der ogsaa ført Ting frem, som strengt taget hverken kommer Lovgivningsmagten eller Finansloven ved. Med stor Opmærksomhed har vi hørt paa den